

Kommentar til miljøpakken

Hanne Severinsen MF, Venstre

Miljøpakken har haft en besværlig fødsel. I forbindelse med KVR regeringens proklamation af afskaffelsen af dobbelt-administration besluttede den daværende miljøminister, Lone Dybkjær, lovpause, og udgav debatbogen »Enkelt og Effektivt«.

Herefter blev hele Miljøministeriet sat til at lave en forenklet lovpakke, hvilket vi i Venstre var meget tilfredse med. Efter at have set organisationernes svar på de første høringsrunder, var vi knap så begejstrede, eftersom drøftelsen med organisationerne førte til, at mange af forenklingerne blev skrinlagt.

Alligevel lykkedes det de tre regeringspartier at få strikket et rimeligt godt udspil sammen, som blev præsenteret første gang for Folketinget i januar 1990.

Man kan ikke just påstå, at første behandlingen var nogen succes, men det beroede nok også en del på, at ordførerne for de partier, der ikke havde været inde i forhandlingerne, havde skullet gennemarbejde et meget stort materiale.

Efter den tredje første behandling i Folketinget i februar 1991, synes der at være håb forude.

Når vi i Venstre ønsker, at miljøpakken bliver vedtaget, er det ikke fordi, vi er lige begejstrede for alle dens elementer, men vi mener, at det er vigtigt, at vi kommer igang med en regelforenkling.

Overskuelighed er med til at fremme den folkelige forståelse. Planlovens enstrengede myndighedssystem, som afskaffer næsten al dobbeltadministration, og gør det overskueligt for borgerne, hvor de skal henvende sig, hvis de eksempelvis skal have en byggesag afgjort. Vi er derfor også meget glade for det samtidighedsprincip i tilladelserne, som forhåbentlig bliver gennemført med bonuslokalplanprincippet.

Miljøbeskyttelsesloven har haft en let gang igennem udvalget, og den er også blevet anbefalet af alle de berørte organisationer. I Venstre vil vi især fremme ideen om at benytte brancheaftaler som en afbureaukratiseringsmulighed.

Forudsætningen for at det kan virke er, at man får forståelige vejledninger, således at branchen kan føre selvjustits, og man kun behøver stikprøvekontrol.

I det store hele er vi tilfreds med naturbeskyttelsesloven, selvom vi nok mener, man er gået vel langt ned, når det gælder biotopstørrelser. Vi mener, at registreringen af disse mange biotoper sker der, hvor amtet selv ønsker det; dvs. *kan* men ikke *skal*.

Vandløbsloven bliver nok den største anstødssten for en del af Venstres kernevælgere; specielt bræmmerne og brugerbetalingen.

I Venstre mener vi, principielt, at man skal have individuelle bræmmer, og at der skal være erstatning for alt, hvad der ligger ud over en meter, hvis det medfører dyrkningsmæssige forringelser. Det bliver meget svært for amterne at administrere brugerbetaling. Desuden bør ansvar og kompetence følges ad.

I Venstre havde vi gerne set en større begrænsning af klagemulighederne, men vi håber, at der ved en generel gebyrordning vil ske en vis sanering af de automatiske klager, som alene har til formål at forhale sagerne.